

THE GILLETTE MAN AND JAPANESE WOMEN

FERDINANDO FREGA

ZILAMÊ GILLETTE Û JINÊN JAPONÎ

The Art of Attraction · 11

Ez nû gihîştibûm Romayê û, wek her tim, min serdanek li Bazîlîkaya Petrûsê Pîroz li Vatîkanê kir. Ew tekane rêzgirtina min bû ji bo hevkarê min ê yekem ê Gillette, yê ku bi tîmeke diwanzdeh kesan ku li her derê li dû wî diçûn herêma Celîleyê dixebitand. Hejmarên ku wî derxistin wisa bûn ku, du hezar sal şûnde, heta Wall Street jî nikare wî têxe lîsteyên xwe.

Ez di korîdora ku ber bi deriyê sereke ve diçe de dimeşiyam, saet yazdehê sibehê bû, dema ku komeke mirovan bi hevokekê bala min kişand: HELP ME, PLEASE?

Tenê ewqas wext ku fêr bikim ka gelo gaziya alîkariyê ji bo min bû, û dema ku ez zivîrîm çavên min li çavên şeş jinan ketin ku taybetmendiyan wan ên tîpîk asyayî hebûn: yekser dikenyan, ronî, xweşik, diloan, bi edeb, zerîf. Min yekser fêr kir ku ew ne jinên çînî bûn, napoliyên bi çavên bademî. Û bi rastî, dema ku min pirsî WHERE ARE YOU FROM, hemûyan bi hev re bersiv dan: I come from Japan. Jin û keçên Roja Hilatî:

JAPONYAYA MIN.

Ez dikenim û yekser xwe didim nasîn, îngilîziyeke ku demek e min bi kar neaniye ji tozê paqij dikim: NICE TO MEET YOU, MY NAME IS FREGA. Û ew bi germî bersiv didin, bi hevahengiyeke bêkêmasî, wek koroyekê, û gazî min dikin... FREGA SUN.

Lanet. Min hê nepeyvîbû û ew berê ji min re dibêjin roj. Îcar pîrsa min tê: hûn çima ji min re dibêjin roj? Ew wek dînan dikevin kenê da ku şirove bikin ku SUNa wan ne roj e lê SAN e, şêweya wan a herî bilind a rêzgirtinê ji kesekî re. Wan bi kod diaxivîn.

Îcar min xwe xist navberê û min şirove kir ka SAN bi îtalî tê çî wateyê: ew peyva ku em didin pîrozên katolîk, yên ku ji aliyê Dêra Dayik ve hatine pîrozkirin û derbasî jiyanêke çêtir bûne. Û hê mafê min li ser wê sernavê tune bû, tenê ji ber ku ez hê zindî bûm.

Eh. Hemû wek dînan dikeniyên.

Min nizanibû ez çî din bikim an bibêjim. HELP ME PLEASEa wan a berê wenda bûbû, lê ez di hundirê cihekî bijarte de bûm û min ê ji bo tiştekî dinyayê jî ew nehişt: hişê jinan.

Ya herî mezin destê min girt, berdewam ji min re kenîya, û ez vexwendim ku li dû wê û yên din biçim. Em ber bi derketinê ve çûn. Min fikirî ku ev yek ji henekên din ên hevkarê min ê Celîlî ye. Lê em diçûn ku derê?

Çend kolan, çend kuçeyên alî, û em digihîjin trattoriyeke romayî, li wir ew min vedixwînin firavînê. Ez ecêbmayî û bandorkirî me, lê ev hemû tenê ji ber sedemekê diqewime: jinên japonî radarek wan heye, wek hemû jinên dinyayê, lê ya wan ji aliyê çanda Samurayan ve bi awayekî din hatiye eyarkirin, ku li wir berî her jiyanê kodê datînin. Erê, te rast bihîst. Em li Romayê ne, li Îtalyayê, lê di hundirê wê trattoriyê de wan ji min re digot: WELCOME TO JAPAN.

Em li dora maseyeke bi tevahî girover rûdinin. Em hemû li rûyê hev dinêrin. Ev ne şêweya asayî ya maseyê ye ji bo meyxaneyêke îtalî, lê belkî wan tam ji ber vê sedemê ew hîlbijartibe.

Ew dipirsin ka ez çend salî me, ez çi karî dikim, gelo ez îtalî me, gelo ez zewicî me, gelo zarokên min hene. Û ez bi pîrsekê bersiv didim: gelo polîsên Japonyayê dizan wisa lêpîrsîn dikin?

Qîrîneke din a kenê. Lê ew meraq dikin, ew dixwazin bizanin, û ew dixwazin bigirin bêtir ku bipîrsin: ew jinên dinyayê ne.

Ez ji wan re dibêjim ku ez dizekî hişmendî me. Li Îtalyayê ew rol ji wan re ye ku em jê re dibêjin rubacuori, dizên dilan, ku ne her tim aşiqên latînî yên klasîk in. Ew di salên pêncî de baş bûn; niha dema wan derbas bûye, wek mastê.

Qîrîneke kenê, lê ez nikarim fêhm bikim ka gelo ew bi henekan dikenin, bi rûniştina min, an tenê ji nezaketê ye. Paşê ya herî mezin a komê, hema mîna ku lêborînê bixwaze, tevgera wan şirove dike û awirekê dide min li ser çanda japonî, û li wir ez fêhm dikim ku ez di hundirê yek ji wan malan de me ku min di jiyana xwe de serdana wan kiriye.

Ew dest pê dike û dibêje ku ew ne şeş qazên bêaqil in ku berî ketina avê diqîrin: ken kêf e, şahî ye, rêz e, û ne tenê taybetmendiyeke hestiyarî ye.

Ew bihustekê jî paş nadin di xwestina bersivên pîrsên xwe de, îcar ez ji wan re dibêjim ku ez şêst û yek salî me, ku ez zewicî me, ku sê zarokên min hene, û ku peymanê min bi jina min re heye ku ji sala 1993an tê û destûrê dide min ku ez li her

derê dinyayê dergistî bibim bi tenê şertekî: ku ew bi peymaneke bi dem sînorkirî be, û bêyî ku zarokan bidim kesî.

Min fikirî ku ken dê dîsa vêkevin, lê mîna bi sêrbaziyê ew wenda dibin, û guhertoya cidî li ser her rûyê tê, heta ku ez ji xwe dipirsim ka min li ku şaşî kir.

Ya herî mezin a komê nêzîktir dibe û yekser ji min re dibêje ku ew sî roj in li Îtalyayê ne û gelek mirov nas kirine, lê ku kesî tu carî bi vê dilsoziya hişmendî tevger nekiriye. Bi kurtî: pesindanek.

Tu carî kêliyeke min a windabûnê an pevçûneke min bi kesayetiya xwe re tune bû, ne jî egoyek ku ez hesabê bidimê. Lê min dizanî ku di wê kêliya rast de ez ji hêla hişmendî ve li serê Çiyayê Fuji bûm, tenê li aliyê şaş, di hundirê trattoriyeke romayî de.

Ramana min a bilez hê neqediyabû ku ya herî biçûk ber bi min ve dizivire û dibêje: Mr. Frega Fuji. Û ez: minchiaaaaa.

Ez di nav nêrîna wê de, di nav çavên wê de li wê digirim, û bi nermî jê re dibêjim: delala min, spas ji bo Fuji, lê niha divê ez biçim, dem derbas bû. Lê berî ku biçim, ez kartên xwe yên nekarsaziyê yên gillettenarrative.com datînim ser maseyê, ji bo her yekê yek.

Ew bandor dibin. Ew wê malperê nas dikin. Tevahiya Japonyayê wê nas dike; ew yekem bûn li dinyayê ku ew kifş kirin. Belkî ez tenê niha sedemê fêhm dikim.

Kodên ku bavê min ji min re hiştin: derfeta min tu carî çênebû ku jê bipirsim ka gelo ew carî çûbû Japonyayê, lê ji tiştêkî ez

bawer im. Şeş jinan ew deşîfre kirin, û di bêdengiyê de biryara xwe dan.

Ez diçim. Ez hinek pere datînim ser maseyê ji bo firavîna wan, û ez wan dibînim ku hemû bi hev re digirîn. Ez difikirim ku ew xeyidî ne ji ber ku ez bi tu yekê ji wan re dergistî nebûm. Lê li şûna wê, hemû bi koro destê xwe ji bo xatirxwestinê dihejin, û dibêjin:

ciao gillettenarrative

Ferdinando

Ew êdî nafirowe. Ew vedibêje.

*Û wê belaw dike, ji bo jinên ku wî bi rastî dibînin —
ku wî tu carî tiştek ji wan re diyarî nekiribû.*

Rûmet ji jinên dinyayê re.

Serkeftina zilamekî her tim û tenê di nav milên wan re derbas bûye.